

PODRAZIĆ (2) *vb pf*

o oraz a jasne.

fut 1 sg podrażę (1). ◇ *praet 3 sg m* podraził (1). ◇ [*part praet act* podraziwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Podochoć się, podpić sobie; zawsze w zwrocie: »sobie podrazić« [szyk zmienny] (2) : gdy [po obiedzie] łobie to ten/ to ow podrażił/ ięli pytać ług páná Krákovského/ dawnoli to I.M. przyšlo/ iż nie łyły. GórnDworz S5.

podrazić czym (1): Miálto kšiąg/ poday ty mnie kufel wydrożony/ Winem łtárym y łmácznym czyście nápełniony: Tym gdy łobie podrażę/ to wšytki fráfunki Vlná zemną PudłFr 52.

[*Szereg: »najeść się i podrazić sobie«: Ze fię nie rychło [posłowie] do izby łwey łchodzą/ drugdy áż o dwudziestej godzinie/ náiadłzy fię/ y podrażiwšy łobie dobrze. KarnEksorb A3v.*]

Synonimy: podchmielić, podlać, podnapić, podpić.

Formacje współrdzenne cf DORAZIĆ.

EW, SBu